

**СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ОЛЕКСАНДРА ВАЛЕНТИНОВИЧА
ДРАГОМИРЕЦЬКОГО
(18. 10. 1955 - 12. 04. 2017)**

12 квітня 2017 р., раптово, до болю дочасно пішов з життя доцент кафедри інженерної геології і гідрогеології Одеського національного університету імені І. І. Мечникова Драгомирецький Олександр Валентинович. Неможливо повірити в жахливу реальність того, що сталося...

Олександр Валентинович народився 18 жовтня 1955 в с. Леонидово Поронайського району, Сахалінської області у родині військовослужбовця. У 1973 році Олександр Валентинович вступив до Одеського державного університету імені І. І. Мечникова, в 1978 р. закінчив геологічне відділення геолого-географічного факультету за спеціалізацією – інженерна геологія і гідрогеологія. Після закінчення університету працював на посаді інженера геолога інституту «Военпроект-600» з 1985 по 1986 рік працював у Кайраккумській (Таджикистан) геологорозвідувальній експедиції на посаді геолога.

З 1986 року його життя тісно пов'язано з Одеським університетом ім. І. І. Мечникова, де він пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до доцента.

В травні 1992 року у Львівському держуніверситеті ім. І. Франка Олександр Валентинович захистив кандидатську дисертацію на тему «Типоморфізм акцесорних мінералів ультрабазит-базитів західної частини Українського щита» Цей напрямок досліджень Олександр Валентинович продовжував розвивати і далі.

Олександр Валентинович працював на посадах наукового, старшого наукового співробітника. Приймав участь у виконанні держбюджетних та госпдоговірних науково-дослідних робіт. З 1994-по 1997 рік навчався в докторантурі, а з 1997 року и до останнього часу працював на посаді доцента кафедри інженерної геології і гідрогеології. З 2013 року керував Проблемною лабораторією інженерної геології узбережжя моря, водосховищ та гірських схилів (ПНДЛ-1).

За результатами наукових досліджень Олександр Валентинович опублікував особисто і в співавторстві понад 100 наукових робіт і навчальних посібни-

ків, отримав патент на корисну модель 60869 Україна, (51) МПК (2011.01), G 01 C 17/00 «Спосіб геолого-генетичної інтерпретації геологічної інформації по золоторудних об'єктах докембрійського віку». Він автор 2-х монографій: «Закономерности формирования и научные основы прогнозирования промышленных месторождений золота Украинского щита» (1996); «Золотоносные формации центральной части Украинского щита (закономерности размещения, основы прогноза и оценка перспектив» (2001).

Олександр Валентинович був членом Міжнародної асоціації генезису рудних родовищ, приймав активну участь у вітчизняних і зарубіжних конференціях.

Варто *відзначити* різнобічні наукові інтереси Олександра Валентиновича - дослідження акцесорних і рудних мінералів кристалічних комплексів докембрію Українського щита; розробка теорії та методології пошуку і прогнозування золоторудних родовищ в межах давніх щитів континентальної літосфери на підставі мінералого-геохімічних методів; еколого-геологічні і інженерно-геологічні дослідження узбережжя Чорного моря і лиманів.

Олександром Валентиновичем була вирішена актуальна наукова проблема встановлення передумов виникнення, формування і розміщення золотого зруденіння у геологічних структурах докембрію Українського щита як основи відповідних геолого-генетичних моделей золоторудних процесів з метою розробки обґрунтованих наукових основ прогнозу та пошуків родовищ золота. Запропонована система прогнозування промислового золотого зруденіння в докембрійських комплексах Українського щита. На основі системного та модельного підходу надана характеристика та оцінка складових частин системи прогнозування промислового золотого зруденіння у вигляді певного прогнозно-пошукового алгоритму.

Впродовж 20 років викладацької діяльності він розробив і читав лекції з наступних дисциплін: «Геологія родовищ корисних копалин», «Мінералогія та кристалографія», «Техногенні геофізичні і геохімічні поля», «Гідрогеохімія родовищ нафти і газу», «Регіональна геологія», «Еколого-геологічне картування». Значну увагу він приділяв навчально-методичній роботі, був відповідальним за проведення навчальних і виробничих практик на геологічному відділенні геолого-географічного факультету.

До останнього дня Олександр Валентинович вів активний спосіб життя, займався спортивним туризмом, ходив в гори і залишався дуже діяльною людиною.

Життєвий шлях Олександра Валентиновича зразок людської гідності, працелюбності, відповідальності, добropорядності, вміння толерантно працювати з колегами та студентами. До останнього дня він був на бистрині життя, у творчому горінні.

Світлий, добрий спомин про Олександра Валентиновича Драгомирецького назавжди залишиться в серцях усіх, хто його знав, любив та поважав.

Редакційна колегія журналу, колеги, друзі